

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.III.21.346/2025/15. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Nagy Magdolna Mária ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Hajdu Balázs Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Hajdu Balázs ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 61.Pf.630.254/2025/13.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 11.P.21.722/2023/44.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 863.800 (nyolcszázhatvanháromezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság közzétett illetékbevételi számlájára 200.000 (kétszázezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2013. október 25-én, majd 2013. december 3-án az alperes drogéria üzletében hat darab körömerősítő terméket vásárolt. A termék magyarországi forgalmazója és gyártója két különböző cég.

[2] A felperes a terméket a használati utasításban foglaltak szerint használta a kézkörmein. A termék használatát követő hetekben azt tapasztalta, hogy mindkét kezén a körömlemezek elszíneződtek, sárgultak, majd a terület elgennyesedett, bevérzés alakult ki, gyulladásos állapot lépett fel a köröm alatt, végül a körmei mindkét kezujjáról leváltak.

[3] A felperes 2014. május 5-én bőrgyógyász szakorvoshoz fordult, aki megállapította, hogy a felperes kézkörmei töredezettek, némelyik sárgás, felrostozódott, köröm alatti bevérzések láthatóak. A diagnózis körömváltozás volt azzal, hogy kenőcs használata javasolt. A felperes a kenőcs használatát a javasolt időtartam előtt abbahagyta, egy oldatot használt, kalcium táplálékkiegészítőt, valamint fájdalomcsillapítókat szedett.

[4] A felperes 2014. május 6-án panasszal fordult a termékek vásárlása helye szerinti üzlethez, ahol a bejelentéséről jegyzőkönyvet vettek fel. A termék hibáját nem ismerték el, a termékek árát visszafizették. Ezt követően a felperes felkereste az alperes egy másik üzletét is, ahol arról tájékoztatták, hogy a gyártó cég más terméket kíván felajánlani neki.

[5] A gyártó a 2015. április 22-én kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy termékei rendelkeznek az előírt minősítésekkel, és az EU területén forgalmazhatóak. A levél szerint a formaldehid tartalomra vonatkozó figyelmeztetés, amelyet a termék mellé csatoltak, tartalmazta, hogy a használat előtt a bőrt olivával vagy krémmel védeni szükséges. A termék 2% formaldehidet tartalmaz, az EU-ban a formaldehid 5% mennyiségben megengedett a körömápoló készítményekben. Mindezek alapján a gyártó a felperes igényét nem tekintette alaposnak.

[6] A felperes 2015. június 1-jén a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósághoz, majd 2015. augusztus 5-én a Budapesti Békéltető Testülethez fordult, de egyik eljárás sem vezetett eredményre. A felperes ezt követően két ízben is peres eljárást kezdeményezett, de azokban a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasították.

[7] A felperes 2017. március 21-én bőrgyógyászhoz fordult, aki megállapította, hogy mindkét kéz körmei töredezettek, egyenetlenek, a körömágy kivájt. A diagnózis körömegetlenség volt.

[8] A felperesnek 2014 májusától körülbelül fél évig tartó időszakban a körömfelülete érzékeny és fájdalmas volt. Az egészségi állapota korlátozta a mindennapi teendők ellátásában, házi munkák elvégzésében, a kialakult fájdalmas állapot miatt a saját higiéniai teendőinek (napi tisztálkodás) ellátásában is segítségre szorult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[9] A felperes megváltoztatott keresetében az alperest 2.250.063 forint és annak 2013. november 25-től a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és 250.063 forint vagyoni kártérítést követelt. Keresetének jogalapjaként – egyebek mellett – a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 248. § (4) bekezdését, 305. § (1)-(3) bekezdéseit, 310. §-át és 339. § (1) bekezdését jelölte meg. Állította, hogy az alperes által

értékesített termékek a szerződéskötés időpontjában hibásak voltak, mivel a használati útmutatóban foglalt használat mellett számára egészségkárosodást okoztak.

[10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elévülési kifogást is előterjesztett. Vitatta a hibás teljesítés tényét. Hivatkozott a felperes kárenyhítési kötelezettségének elmulasztására.

Az első- és másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[12] A jogvita elbírálásakor az adásvételi szerződés megkötésének időpontja miatt a régi Ptk. rendelkezéseit tekintette irányadónak. Ismertette az anyagi pervezetés körében a feleknek a bizonyítási érdekre figyelemmel adott tájékoztatás tartalmát.

[13] Az alperes elévülési kifogását kisebb részben megalapozottnak találta, és megállapította, hogy a felperes perbeli követelése 8.298 forint vagyoni kártérítés vonatkozásában elévült. Ugyanitt utalt arra, hogy az elévült követelés összege ennél pontosabban nem határozható meg, mert a felperes „összemossa” a vagyoni kárként és a perköltségként, tehát az igényérvényesítéssel szükségképpen felmerült költség fogalmát.

[14] Kiemelte, hogy a felperes a keresetét a régi Ptk. 310. § (1) bekezdése szerint hibás teljesítésen alapuló kártérítés jogcímén terjesztette elő. A felperes részéről azonban bizonyítatlannak tartotta azt a tényt, hogy az alperes jogellenes magatartásával, tehát a régi Ptk. 305. § (1) bekezdése alapján a termék hibájával okozati összefüggésben keletkezett az állított egészségkárosodás.

[15] A hibás teljesítés és az okozati összefüggés alátámasztása érdekében felhasználni kívánt magánszakértői véleményt nem tekintette alkalmasnak az említett történeti tények bizonyítására. Rögzítette, hogy a magánszakértői vélemény szerint a tüneteket a körömerősítő termék okozta, amely krónikus, tartós károsodást eredményezett, formaldehid allergia a felperesnél nem igazolódott, és a vizsgálatot követően nem volt megállapítható, hogy egyéni túlérzékenységről van-e szó, vagy a készítmény gyakori károsodást okoz-e.

[16] Hangsúlyozta, hogy az adásvétel tárgyaként szolgáló termék vizsgálata nélkül a magánszakértői véleménynek az a megállapítása, amely a teljes meggyőződés látszata mellett egyértelmű okozati összefüggést teremt az egészségkárosodás és a termék használata között, téves. Hivatkozása szerint a magánszakértő – kompetencia hiányában – pusztán az események okszerű kapcsolatára következtethetett. Azt is kiemelte, hogy a magánszakértői vélemény szintén fenntartotta az egyéni érzékenység lehetőségét, tehát az ítéleti meggyőződéshez szükséges bizonyossággal nem állapította meg a termék hibáját.

[17] Kitért továbbá arra, hogy a felperes által csatolt egészségügyi iratok, a magánszakértői vélemény és a tanúvallomás is az egészségkárosodás fennállásáról és mértékéről tanúskodtak. Kifejtette, hogy a kár a kártérítés törvényi tényállásának utolsó

releváns mozzanata, így önmagában valamely károsodás tényének bizonyítása a kártérítési igényt nem teszi alapossá. Nem tartotta relevánsnak a felperesnek azt az érvelését, amely szerint tudomással bír arról, hogy a termék több esetben kárt okozott. Egyetértett az alperessel abban, hogy a termék árának visszafizetése a kártérítési igény elismerésének nem tekinthető.

[18] Összességében arra a következtetésre jutott, hogy a felperes sem a termék hibáját, tehát az alperes szerződésszegésében önálló jogellenes magatartását, sem az okozati összefüggést nem bizonyította, így sem a vagyoni kár, sem a nem vagyoni kár összecszerősége körében előadott tényeket nem vizsgálta érdemben.

[19] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összege tekintetében megváltoztatta. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[20] Előjáróban rögzítette, hogy a fellebbezés az elévülés kérdésköréről nem szólt, a felperes az elsőfokú bíróságnak a 8.298 forint elévülésére vonatkozó megállapítása ellenében semmilyen érvelést nem fejtett ki. Emiatt ezt vizsgálni sem tudta. A felperes által a másodfokú eljárás során új bizonyítékként csatolt iratokat sem vette figyelembe, mivel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373. § (1) bekezdése az utólagos bizonyítást kizárja. Arra is utalt, hogy a Pp. 369. §-ának megsértésére vonatkozó téves hivatkozás nem képezte akadályát a fellebbezés érdemi elbírálásának, a fellebbezés ugyanis tartalmazott egyéb megsértett jogszabályra történt hivatkozásokat is.

[21] Az elsőfokú bíróság részéről a rendelkezésre álló peradatok alapján helytállónak minősítette annak megállapítását, hogy a felperes az alperes által értékesített terméket vásárolt és használt, és a felek között adásvételi szerződés jött létre. Mivel a felperes a keresetét a hibás teljesítéssel okozott kár megtérítésére alapította, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekkörébe sorolta annak bizonyítását, hogy az alperes hibásan teljesített, és ezzel okozati összefüggésben a felperesnek kárt okozott. Ezzel kapcsolatban figyelemmel volt a régi Ptk. 305. § (1) bekezdésére.

[22] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság félreértelmezte a felperesnek a hibás teljesítés körében tett állítását, a felperes ugyanis nem hivatkozott termékfelelősségi szabályra, és nem a termék hibáját állította. Emiatt a perben szükségtelennek tartotta a termék kémiai összetevőinek vizsgálatát és igazságügyi vegyész szakértő kirendelését. Hangsúlyozta, hogy a perben a hibás teljesítés ténye nem szakkérdés, hanem jogkérdés volt. Ezzel összefüggésben értékelte a felperesnek azt az előadását, hogy a szolgáltatott dolog azért nem felelt meg a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak, mert a körömerősítő tulajdonsággal hirdetett termék a használati utasításnak megfelelő használata mellett nem erősítette a körmet, hanem az egészségében kárt okozott, és ezáltal a szerződés teljesítése volt hibás. Ebben a körben ezért annak vizsgálatát tartotta indokoltnak, hogy az alperes teljesítése a szerződésnek megfelelő volt-e. Ugyanitt hivatkozott a régi Ptk. 277. § (1) bekezdésére.

[23] Tekintettel volt arra, hogy az alperes által forgalmazott termék címkéjén olyan tartalmú tájékoztatást tüntettek fel, amely szerint a termék a törékeny és repedezett körömök számára többfunkciós, extrém erősítő hatást biztosít, a köröm napról napra hihetetlenül erőssé válik. Ezzel szemben rögzítette, hogy a felperes körmei nemhogy megerősödtek, hanem

sérültek, és így a termék a felperes esetében nem nyújtotta az elvárt teljesítményt, nem volt alkalmas arra a célra, amelyet az alperes megjelölt, és amelynek okán a felperes a terméket megvásárolta. A felperes által állított és a termék dobozáról készült fényképfelvétellel bizonyított ténynek nevezte, hogy a terméken nem szerepelt magyar nyelven tájékoztatás a mellékhatásokról és semmilyen figyelmeztetés. Ezt a gyártó által a felperesnek 2015. április 14-én adott tájékoztatással is megerősítettnek tekintette, a szerint ugyanis a csomagoláson olvasható plusz információ angol nyelvű volt. Mindezek alapján a felperes részéről alappal állítottnak és bizonyítottanak tartotta, hogy az alperes hibásan teljesített.

[24] A régi Ptk. 310. §-ára, 318. § (1) bekezdésére és 339. § (1) bekezdésére is utalással kiemelte, hogy a kártérítési felelősség konjunktív elemei a jogellenesség, a kár, valamint a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés. Ezek közül a felperes részéről a jogellenes magatartás bizonyítását követően a kár bekövetkezésének és az okozati összefüggésnek a bizonyítását tartotta szükségesnek, ami nézete szerint a magánszakértői véleménnyel lehetséges volt.

[25] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási érdekéről helytállóan adott tájékoztatást, és alappal engedélyezte a felperes által beszerzett magánszakértői vélemény perbeli felhasználását. Figyelembe vette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a magánszakértői vélemény írásbeli kiegészítése után arról tájékoztatta a feleket, hogy a magánszakértői vélemény homályos, aggályos, ennek okáról azonban tájékoztatást nem adott. A Pp. 304. § (2) bekezdésére hivatkozással arra is kitért, hogy bár a felperes indítványozta a magánszakértő szóbeli meghallgatását, az elsőfokú bíróság ennek a bizonyítási indítványnak nem adott helyt. Hiányolta továbbá az elsőfokú bíróság részéről az arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a magánszakértői vélemény aggályosságának kiküszöbölése nem lehetséges, és ezért az a perben bizonyítékként nem vehető figyelembe, a perben új magánszakértő vagy kirendelt szakértő alkalmazásának van helye. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását ellentmondásosnak is tartotta abban, hogy bár az elsőfokú bíróság a magánszakértői véleményt aggályosnak minősítette, az okozati összefüggés körében az ítéletét mégis arra alapította.

[26] A Pp. 304. § (2) bekezdés c) pontjának sérelme miatt a felperes által indítványozott bizonyítást lefolytatta, és a magánszakértőt a másodfokú tárgyaláson személyesen meghallgatta. Rögzítette, hogy a magánszakértő a bírói szakkérdésekre tudott szakértői véleményt adni, vegyészeti szakkérdésekben nincs kompetenciája, ez utóbbi szakkérdésben nem is adott véleményt.

[27] A magánszakértő által a személyes meghallgatása során előadottak közül ismertette, hogy a termékkel elvégzett teszt alapján egyértelmű a felperes allergiás reakciója a készítményre. Nyilvánvalónak nevezte, hogy kompetencia és termékvizsgálat hiányában a magánszakértőnek nem volt, és nem is lehetett feladata annak beazonosítása, hogy a felperes a termék mely összetevőjére érzékeny. Ennek azonban a perben nem is tulajdonított jelentőséget. A magánszakértőnek azt a nyilatkozatát is értékelte, hogy a felperes körmén létrejött elváltozások a vizsgált terméktől keletkeztek. Mivel álláspontja szerint a magánszakértő a szakterülete körében az alperes által felvetett aggályokat kiküszöbölte, ezért a magánszakértői véleményt felhasználhatónak tartotta.

[28] A magánszakértői vélemény alapján kétség nélkül megállapíthatónak nevezte, hogy a termék használatával okozati összefüggésben keletkezett a felperes körmeinek elváltozása, azaz állt elő a felperes testi épségének sérelme. A magánszakértői válasz alapján azt is megállapította, hogy a felperes érzékenysége nem múlik el, az ma is ugyanúgy kimutatható, és ezért nem volt jelentősége annak, hogy a szakértői vizsgálat a termék használatát követően évekkel később történt.

[29] Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az alperes jogellenes magatartását, a hibás teljesítést bizonyította. Az alperes vitatásával szemben a felperes részéről azt is bizonyítottanak találta, hogy a termék kárt okozott, továbbá az alperes magatartása és a kár között okozati összefüggés állt fenn.

[30] Ezt követően az alperes mentesülését vizsgálta, és a régi Ptk. 310. §-ára tekintettel az alperes részéről a felróhatóság hiányának bizonyítását tartotta szükségesnek. Hangsúlyozta, hogy ezt a körülményt mindig a felek viszonylatában kell értékelni, és ezért nincs jelentősége annak, hogy hányan és milyen vélt összetevőre jeleztek elváltozást a közösségi oldalakon. Figyelemmel volt a felperesnek arra az állítására, hogy maga sem tudott az allergiáról, és az első tüneteket követően a készítmény használatát abbahagyta. Értékelte azt is, hogy a magánszakértői vélemény értelmében a felperesnél a termék valamely – nem meghatározott összetevőjére – való egyéni túlérzékenység jelentkezett, amely minden esetben az átlagtól való negatív eltérést jelent. Utalt arra, hogy a felperes által gyanított, gyakran mondott formaldehid allergia nem igazolódott. A felperesnek a termék valamelyik összetevőjére kialakult túlérzékenységét olyan egyéni jelenségnek minősítette, amely kívül esik az alperes által előre látható és befolyásolható körülményeken. Megítélése szerint nem várható el az alperestől, hogy olyan termékösszetevőt alkalmazzon, amelyre való túlérzékenységéről maga a felperes sem tudott. Ez pedig következtetése szerint felróhatóság hiányában az alperes mentesülését eredményezte.

[31] Kifejtette: az, hogy a termék csomagolásán nem volt az angol nyelvű tájékoztatásnak megfelelő magyar nyelvű tájékoztatás, nem befolyásolta az alperes felróhatóságának hiányát, ugyanis 2-3 napi tesztelés esetén sem jelentkezett volna a felperesnél tünet, mivel az első elváltozás a saját előadása szerint két üveg használatát követően alakult ki.

[32] Egyetértett azzal, hogy a fel nem használt termék alperes általi visszavétele nem jelentette a felperes kártérítési igényének elismerését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[33] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az alperesnek 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és 241.200 forint vagyoni kártérítés, valamint ezek 2013. november 25-től számított, a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett közbenső ítélet meghozatalát, továbbá az új eljárásra az elsőfokú bíróságnak iránymutatás adását kérte.

[34] A régi Ptk. 4-5. §-aira hivatkozással előadta, hogy a perben eljáró bíróságok nem vizsgálták az alperes felelősségét abban, hogy olyan terméket árult, amely az allergiára hajlamos vásárlóknál panaszokat okoz. Érvelése szerint csak a formaldehid összetevő jelenlétére utal, hogy az mérgező. A fellebbezéséhez csatolt tanulmány alapján állította, hogy az alperes megváltoztatta a termék összetételét, és ez ráutaló magatartással az esetleges felróhatóságot alátámasztotta. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat különösen szigorú követelményeket támaszt a hibás teljesítés miatt keletkezett károk megtérítésénél. Ebben a körben a Legfelsőbb Bíróság több, szerkesztett formában közzétett határozatára is hivatkozott.

[35] Kitért arra, hogy a per a Pp. szerint folyik, és ezért utalt a Kúriának a BH 2025.115. számon megjelent határozatának a Pp. 80. §-a és 86. § (2) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alkalmazása körében tett megállapításokat is magában foglaló elvi tartalmára.

[36] Idézte a hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről szóló 1/2012. (VI. 21.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 14. pontját, és sérelmezte, hogy a bíróságok a PK véleménynek való megfelelést nem vizsgálták.

[37] Röviden ismertette a keresetnek, az alperes írásbeli ellenkérelmének, valamint az első- és másodfokú ítéletnek a tartalmát.

[38] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem vonta le az általa idézett jogszabályhelyek következményét: a kártérítést. Állította, hogy a termék tulajdonságairól az apróbetűs, gyakorlatilag csak nagyítóval olvasható utasításban nincs részletes tájékoztatás. Azt tartotta megállapíthatónak, hogy a termék rendeltetésszerű használata is kárt okozott.

[39] A régi Ptk. 340. § (1) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a jogerős ítéletben foglaltakkal szemben a „tőle elvárhatóság” vizsgálata nem történt meg körültekintően. Megemlítette, hogy döntőbizottsághoz is fordult, az alperes pedig a fogyasztói panasz intézése és a hatósági eljárás során sem járt el kiskereskedőhöz méltóan, az elvárások szerint, az eljárás során sem mutatott együttműködést.

[40] Előadta, hogy sem szándékosan, sem gondatlanul nem járt el a termék kiválasztása során. Alapelvnek nevezte, hogy az akciós terméknek is kell rendelkeznie az állított tulajdonságokkal. Véleménye szerint a kár enyhítésében helyesen járt el, és ezt a szakértő is igazolta, azzal együtt, hogy a gyógyulási idő reális volt.

[41] Az eljárás korábbi szakaszaiban tett nyilatkozatait fenntartotta.

[42] Állította, hogy a jogerős ítélet a Pp. 265. § (1) bekezdését is sérti. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az alperes nem tett önálló indítványt arra, hogy a „tőle elvárható” magatartást bizonyítsa, teljesen passzív maradt.

[43] Emellett kiemelte, hogy a jogerős ítélet a Pp. 279. § (1) bekezdését is sérti.

[44] A felperes a felülvizsgálati kérelemmel együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is benyújtott, amelyet a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított.

[45] A Kúria a Pfv.III.21.346/2025/3. számú végzésével a nem vagyoni kártérítés tekintetében a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálását mellőzte, a vagyoni kártérítés tekintetében előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasította.

[46] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[47] A felülvizsgálati kérelmet formai okokból alkalmatlannak tartotta a felülvizsgálatra. Ezt azzal indokolta, hogy a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja által támasztott tartalmi követelményeknek.

[48] Előadta, hogy a felperes sem az első-, sem a másodfokú eljárás során nem hivatkozott a régi Ptk. 4-5. §-aira, azok megsértését a bíróságok nem vizsgálták, és így a felülvizsgálat tárgyát sem képezhetik.

[49] A felperes által megjelölt további jogszabályhelyek tekintetében is állította, hogy az azokhoz fűzött indokolás hiányában a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[50] A felülvizsgálati kérelemben előadottak tartalmi cáfolata körében iratellenesnek nevezte a felperesnek azt az állítását, hogy a felelősségét a bíróságok nem vizsgálták abban, hogy olyan terméket árult, amely az allergiára hajlamos vásárlóknál panaszt okoz.

[51] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság helyesen állapította meg a felelősségének hiányát. Álláspontja szerint azonban ez nem a felróhatóságnak a jogerős ítéletben hivatkozott hiányából, hanem a jogellenesség hiányából következik. Fenntartotta, hogy a termék a régi Ptk. 305. § alapján nem minősülhet hibásnak. Érvélése értelmében a másodfokú bíróság nem megfelelően értékelte a kívánt hatás elmaradásának okát, amely a felperes egyéni allergiája volt. Megítélése szerint a másodfokú bíróság a termék hibás jellegét szubjektív, tehát kizárólag a felperes egyedi – és az átlagtól eltérő – szempontjából vizsgálta. A másodfokú bíróságnak azt a jogerős ítéletben képviselt álláspontját, amely szerint a termék nem nyújtotta az elvárt teljesítményt, túlzottan szigorúnak és életszerűtlennek tartotta. Ehelyett azt tekintette volna helyes megállapításnak, hogy a termék az értékesítés pillanatában hibátlan volt. Kétséget kizáróan megállapíthatónak nevezte, hogy a felperesnél bekövetkezett egészségromlás a felperes egyéni túlérzékenysége miatt következett be. Hangsúlyozta, hogy a felperes allergiája, túlérzékenysége olyan körülmény, amely nem alapozhatta meg a felróhatóságát. Az ügy érdemi elbírálása szempontjából ugyanakkor nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság hibás jogalapon utasította el a keresetet.

[52] A jogi képviselője ügyvédi munkadíjának eltúlzott mértékére történt hivatkozással kapcsolatban is hiányolta a jogszabálysértés és a konkrét kérelem feltüntetését.

[53] A felperes észrevételeket tett a felülvizsgálati ellenkérelemre, és a felülvizsgálati kérelmének indokait pontosította.

A Kúria döntése és jogi indokai

[54] A Kúria előrebocsátja, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezései 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában a módosítás a beiktatott új, illetve a módosítással hatályon kívül helyezett régi eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján kell megítélni. Miután a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási cselekménynek, amely meghatározza az ellen előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát (Kúria Gfv.VI.30.016/2026/2.). Emiatt az adott esetben a jogerős ítélet 2025. október 15-i meghozatalára tekintettel még a Pp. 2025. december 31-ig hatályos rendelkezései voltak az irányadóak.

[55] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[56] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott – az elsőfokú ítéletet a nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti keresetet elutasító részében helybenhagyó – rendelkezése a felperes által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból nem jogszabálysértő.

[57] A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem olyan beadványok, amelyek benyújtási helyét, határidejét és tartalmát a Pp. külön-külön szabályozza [Pp. 410. § (1)-(2) bekezdései, 412. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés]. Ha a felülvizsgálat a Pp. 408. §-a alapján kizárt, úgy a felülvizsgálati kérelemhez csatolni kell a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet [Pp. 412. § (2) bekezdés]. A két kérelem önálló szabályozása nem hagy kétséget a felől, hogy azokat külön iratban kell előterjeszteni, egy okiratba foglalásuk csak szerkezeti elkülönítésük esetén lehetséges [Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3. (BH 2020.366.)]. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem törvényben előírt tartalmi elemeit [Pp. 410. § (2) bekezdés] ennek az elkülönített résznek kell tartalmaznia (Kúria Pfv.I.21.333/2022/4.). Az önálló kérelemben foglaltak nem vehetők figyelembe a másik kérelem tartalmaként (Kúria Gfv.I.30.094/2024/10.). A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem között ugyanis csupán tartalmi összefüggés van, a tartalmi azonosságuk kizárt, a két kérelem a szabályozás önálló tárgya (Kúria Pfv.III.20.613/2024/2.). Az engedélyezés iránti kérelemben a félnek a felülvizsgálat engedélyezési ok fennállását kell alátámasztania, míg a felülvizsgálati kérelemben igazolnia kell a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét. Ebből fakadóan az eltérő célt szolgáló és önállóan szabályozott felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy az

utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására (Kúria Pfv.V.20.165/2024/2., Pfv.V.21.307/2025/2.).

[58] Ebből következően az adott esetben sem lehetett a felperes felülvizsgálati kérelmének részeként értékelni – a fentiek szerint részben szükségtelenül, részben eredménytelenül benyújtott – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottakat. A felülvizsgálat során kizárólag az azokat meghaladó, a felülvizsgálati kérelemben foglalt, a Pp. 413. § (1) bekezdés b) és c) pontjában írt tartalmi követelményeknek is megfelelő érvrendszerre lehetett tekintettel lenni.

[59] A felülvizsgálati kérelem kiegészítésére nincs jogszabályi lehetőség [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.I.)]. A felülvizsgálati kérelem megváltoztatásának tilalma [Pp. 413. § (3) bekezdés első mondat] miatt a felülvizsgálati kérelem benyújtására előírt határidő lejártá után a felülvizsgálatot kérő fél által előadott újabb jogi indokokat figyelembe venni nem lehet (Kúria Gfv.III.30.279/2024/5.).

[60] Emiatt a felperesnek a felülvizsgálati kérelem kiegészítése, annak indokainak pontosítása céljából, a felülvizsgálati ellenkérelemre tett észrevételként előterjesztett beadványának a felülvizsgálati kérelemtől eltérő tartalmára, az abban kifejtett újabb jogi indokokra – így a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény egyes rendelkezéseire történt hivatkozásokra – a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegének vizsgálatakor nem lehetett figyelemmel lenni.

[61] A felülvizsgálati kérelemben nem elegendő – a jogi álláspont kifejtése és a jogszabálysértés konkrét megjelölése nélkül – a korábbi beadványokra utalni [Kúria Pfv.III.20.559/2021/11. (BH 2022.152.)]. Emiatt a felülvizsgálatot kérő félnek az eljárás korábbi szakaszaiban kifejtett jogi érvei csak annyiban vehetők figyelembe, amennyiben azok a felülvizsgálati kérelemben, annak kötelező tartalmi kellékeinek feltüntetésével is megjelennek (Kúria Pfv.III.20.019/2024/10.).

[62] Erre tekintettel a felperesnek az a nyilatkozata, hogy „a korábbi, az elsőfokú bizonyítás során és a fellebbezésben tett” nyilatkozatait fenntartja, csupán a felülvizsgálati kérelemben megismételt, az azzal szemben támasztott tartalmi követelményeket is kielégítő, a jogerős ítélet indokaival ütköztetett jogi érvek értékelését tette lehetővé.

[63] A felülvizsgálatnak csak olyan jogi álláspont szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt, amely kérdésben a jogerős határozat állást foglalt [Kúria Gfv.VI.30.022/2021/9., Pfv.I.21.212/2019/9. (BH 2020.208.)]. Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.II.)]. A felülvizsgálati eljárásnak nem lehet tárgya olyan tény- és jogkérdés, amelyre az első- és másodfokú eljárásban a felek – habár indokolt lett volna – nem hivatkoztak (Kúria Pfv.VI.20.007/2024/5.).

[64] A felperes a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályhelyként feltüntetett régi Ptk. 4. és 5. §-ának alapvető jellegű rendelkezései alkalmazásának szükségességét az eljárás

korábbi szakaszaiban nem állította, azokra a keresetének jogalapjaként és a jogi érvelés részeként, valamint a fellebbezését megalapozó anyagi jogi jogszabálysértések között sem hivatkozott. Emiatt azokat a másodfokú bíróságnak a jogerős ítéletének meghozatalakor értelmeznie és alkalmaznia nem kellett, és ezért a sérelmükre alapított felülvizsgálati támadás érdemben sem volt vizsgálható.

[65] A Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[66] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja (Kúria Pfv.IV.20.242/2023/6.).

[67] A Pp. 413. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén – a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér.

[68] A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell egyrészt a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér, másrészt azt a jogszabályi rendelkezést, amit a másodfokú bíróság a Kúria hivatkozott határozatától eltérően értelmezett és alkalmazott, harmadrészt a jogkérdés megjelölését, vagyis a megsértettként megjelölt jogszabályi rendelkezés eltérő értelmezéseinek levezetését és azok eredményét (Kúria Pfv.I.21.274/2023/5., Pfv.I.20.551/2025/9.).

[69] A „Kúria közzétett határozata” kifejezés alatt a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1) bekezdése értelmében a Kúria 2012. január 1. napja után hozott és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozata értendő (Kúria Gfv.V.30.422/2023/3.). A kollégiumi vélemény nem minősül kúriai határozatnak és az a BHGY-ben sem kerül közzétételre (Kúria Pfv.II.20.219/2025/5., Gfv.III.30.052/2025/6.). A Pp. 346. § (5) bekezdéséből és 406. § (1) bekezdéséből, valamint a Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pontjából is következően a Legfelsőbb Bíróság határozatától jogkérdésben eltérésre hivatkozással felülvizsgálati kérelem nem terjeszthető elő (Kúria Pfv.III.20.775/2022/8., Gfv.III.30.352/2024/4.).

[70] Mindezekkel szemben a felperes a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértését anélkül állította, hogy ennek bármiféle indokát adta volna. Csupán a jogszabályi rendelkezés szövegét ismertette, de ehhez kapcsolódóan nem adta elő, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság milyen bizonyítékmérlegelési hibát és mely, a perben jelentős tények megállapításakor vétett. A felperes a Kúria BH 2025.115. számon is megjelent Gfv.III.30.280/2024/5. számú, a

BHGY-ben közzétett határozatának elvi tartalmát is csak idézte, arra azonban nem hivatkozott, hogy az általa felülvizsgálni kért jogerős ítélet ettől a kúriai határozattól jogkérdésben eltért, vagy az annak kiemelt részében feltüntetett jogszabályhelyeket sértette. Ezzel összefüggő indokokat a felülvizsgálati kérelem egyáltalán nem tartalmazott. A felperes annak megalapozásaként, hogy a bírói gyakorlat a hibás teljesítés miatt keletkezett károknál különösen szigorú követelményeket támaszt, a Legfelsőbb Bíróság több, a Bírósági Határozatok folyóiratban szerkesztett formában megjelent határozatára is utalt. Azoktól jogkérdésben való eltérésre hivatkozással azonban – a fentebb írtak szerint – a jogerős ítélet felülvizsgálatát nem kérhette. Sérelmezte továbbá, hogy a bíróságok a PK véleménynek való megfelelést nem vizsgálták, de az érdemi felülvizsgálatot ez sem tehette lehetővé. (A PK vélemény felperes által megjelölt 14. pontja egyébként is a hibás teljesítéssel okozott és megtérítendő károk fajtáit különbözteti meg, továbbá az ilyen kártérítési igény és a szavatossági jogok érvényesítésének szabályait határolja el, amely kérdésekben a másodfokú bíróságnak állást foglalnia nem kellett.)

[71] A felperes a Pp. 265. § (1) bekezdés megsértésének állítását azzal indokolta, hogy az alperes a „tőle elvárható” magatartás bizonyítása érdekében indítványt nem tett. A jogerős ítélet ezt, a bizonyítási érdek és a bizonyítási teher szabályát tartalmazó jogszabályhelyet akkor sértette volna, ha a másodfokú bíróság nem az alperestől követelte volna meg a felróhatóság hiányának bizonyítását. Ezzel szemben a jogerős ítélet indokolása tartalmazta, hogy mivel a felperes a hibás teljesítést, a kár bekövetkezését és a kettő közötti okozati összefüggés fennállását bizonyította, az alperes a mentesülése érdekében bizonyíthatta, hogy a hibátlan teljesítés érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A bizonyítási feladatok megosztása tehát a bizonyítási érdek figyelembevételével, a régi Ptk. 310. §-ának is megfelelően történt. Ehhez képest annak vizsgálata, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítás eredményének helyes mérlegelésével állapította-e meg azokat a tényeket, amelyekre tekintettel a felróhatóság hiányára következtetett, és a kimentést sikeresnek minősítette, a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmére alapított, indokolt és ezért érdemben vizsgálható felülvizsgálati támadást feltételezett volna. Ezt azonban a felülvizsgálati kérelem – a korábbiakban már részletezettek szerint – nélkülözte, és pótlására a Pp. 265. § (1) bekezdéséhez kapcsolódó, az alperesnek a bizonyítás terén mutatkozó passzivitására történt pusztá hivatkozás nem lehetett alkalmas.

[72] A felperes megsértett anyagi jogi jogszabályhelyként jelölte meg a régi Ptk. 340. § (1) bekezdését, amely a károsult kárelhárítási és kárcsökkentési kötelezettségéről, valamint azok megsértésének következményéről rendelkezik. Ennélfogva ebben a körben közömbösek voltak azok az érvek, amelyekkel a felperes a jogerős ítélet indokainak cáfolataként az alperes magatartásának felróhatóságát kívánta alátámasztani. A keresetében megtéríteni kért nem vagyoni károkkal összefüggésben ugyan előadta azt is, hogy azok enyhítésében helyesen járt el, azonban a felülvizsgálat során ez sem volt értékelhető. A másodfokú bíróság ugyanis a mentesülés eredményessége miatt a kártérítési felelősség fennállását nem állapította meg, és ezért a felperes esetleges károsulti közrehatását sem kellett, hogy vizsgálja. A felperes tehát olyan anyagi jogi jogszabályhely sérelmét állította, amelyet a másodfokú bíróság a jogerős ítélet meghozatalakor nem alkalmazott, és azt nem is kellett alkalmaznia.

[73] Mindez egyúttal azt is jelentette, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglalt érdemi döntés indokai ellenére, a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontjában támasztott követelményeket kielégítő módon a régi Ptk. 310. §-ának, 318. § (1) bekezdésének és 339. § (1) bekezdésének megsértését sem állította.

[74] Ezen túlmenően a felülvizsgálati ellenkérelem tartalmára tekintettel az alábbiak kiemelésére volt szükség. A felülvizsgálat korlátait a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem, az azokban megjelölt jogszabálysértések és azok indokai határozzák meg [Pp. 423. § (1) bekezdés], a felülvizsgálati ellenkérelemben hivatkozott jogszabálysértések nem vizsgálhatók [Kúria Pfv.V.20.077/2021/12. (BH 2021.258.), Pfv.I.20.685/2024/5.]. A felülvizsgálati ellenkérelem a felülvizsgálati kérelemmel szembeni védekezés eszköze, azzal nem támadható a jogerős ítélet (Kúria Gfv.III.30.326/2024/8.). A felülvizsgálati eljárás kereteit a felülvizsgálati kérelem határozta meg, a felülvizsgálati ellenkérelem ezen túlmutató elemei nem vizsgálhatóak (Kúria Pfv.V.21.134/2018/6., Gfv.V.30.545/2022/7.). Éppen ezért a Kúria az alperesnek a felülvizsgálati ellenkérelemben kifejtett, a jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétes jogi álláspontjának helyességét nem vizsgálhatta. Nem foglalhatott állást arról, hogy a kártérítési felelősség fennállását – a jogerős ítélet indokolásával egyezően – az alperes sikeres kimentése, vagy pedig – a felülvizsgálati ellenkérelemben írtakkal azonosan – a hibás teljesítés mint károkozó magatartás hiánya zárta-e ki.

[75] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.

[76] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontjára és 5. § (2) bekezdésére figyelemmel kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperesnek – az ügyvédi megbízási szerződésekben kikötött, az általános forgalmi adóval növelt összegű ügyvédi munkadíjakból álló – felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. [Az ügyvédi munkadíj mérséklésének az Ükr. 4. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn.] A felszámítástól való részbeni eltérést az indokolta, hogy az alperes korábbi, a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő jogi képviselője a költségjegyzékben annak ellenére 120 euró óradíj alapulvételével számította fel a munkadíj összegét, hogy az általa csatolt, módosított megbízási szerződés még csak 110 euró óradíj kikötését tartalmazta.

[77] A felperes részére engedélyezett részleges, az eljárási illetékre kiterjedő személyes költségfeljegyzési jog miatt meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdés első mondata értelmében, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjának megfelelően a felperes köteles megfizetni az állam javára. A Kúria az utóbbi IM rendelet 3. § (2) bekezdés d) és e) pontjára tekintettel tájékoztatja a felperest arról, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, és megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[78] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint – a felperes kérelmére – tárgyaláson bírálta el.

[79] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[80] I. A felülvizsgálati kérelem benyújtására előírt határidő lejártá után a felülvizsgálatot kérő fél által előadott újabb jogi indokokat figyelembe venni nem lehet.

[81] II. A felülvizsgálatnak csak olyan jogi álláspont szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt, amely kérdésben a jogerős határozat állást foglalt.

[82] III. A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit.

[83] IV. A felülvizsgálati ellenkérelem a felülvizsgálati kérelemmel szembeni védekezés eszköze, azzal nem támadható a jogerős ítélet.

Budapest, 2026. május 12.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző